

om der ved Konverteringen, ved selve Konverteringen, det vil sige i det Øjeblik, da den ny Obligation afløser den gamle Obligation, finder en Forøgelse eller Formindskelse af Pantet Sted. Men det rammes ikke ved de Udtryk, der ere brugte i Lovforslaget eller i de to ærede Medlemmers Redaktion. — Dernæst tror jeg, at det „dog“, der staar i første Linie af de to ærede Medlemmers Forslag, er ganske ulogisk, og at man ikke heldig kan sige, at Stempelfrihed skal „finde Sted“, men det bliver vel en Smagsag. Jeg tror, det er rigtigt, at man i Lovforslaget udtrykker det negativt i Stedet for, som de Herrer have foreslaaet, at udtrykke det positivt. — De Herrer, der med mig mene, at den Omstændighed, at der ved Konverteringen finder en Formindskelse af Pantet Sted, ikke skal medføre, at Debitor gaar glip af Fordelen ved denne Lov, bør, forekommer det mig, stemme for mit Forslag, medens de ærede Medlemmer, der mene, det kan være rigtigt, at Loven ikke kommer til Anvendelse i saadant et Tilfælde, naar Formindskelsen overstiger $\frac{1}{10}$, vel ville stemme for de Herrerers Forslag. Vedtages det, vil jeg henstille, om de ikke til 3dje Behandling ville rette den Fejl, de vist nok maa erkende, der er i Ordene „i Tiden mellem de to Pantstætninger“.

Mit tredje Vndringsforslag gaar ud paa at udstøde Ordet „konstateret“ og sætte „godtgjort“ i Stedet. Jeg tror, det er en fuldstændig tilstrækkelig dansk Betegnelse for det samme. — Mit Vndringsforslag Nr. 4 har til Djemed at raade Bod paa en forstrækkelig knudret Sætning, der fandtes i Loven af 1ste April 1887, og som gaar igen i Lovudkastet, nemlig i sidste Punktum i § 1. Lovforslaget begynder der med at sige, at naar Stempelfriheden ikke er konstateret, skal det og det gælde, og ender med at sige, at saa vidt Stempelfriheden er konstateret, skal noget vist gælde. Der er en saadan Modsigelse her i, og i det hele taget er dette lange Punktum med en hel Del relative Sætninger og Indsudsætninger saa forstrækkelig vanskeligt at forstaa, at jeg ikke tør være ganske sikker paa, at den Omredaktion, jeg har foreslaaet, virkelig træffer Meningen, men jeg tror dog, det er Tilfældet. Jeg anbefaler de ærede Herrer, naar de skulle vælge mellem det sidste Punktum,

der nu findes i Lovforslagets § 1, og mit Vndringsforslag under Nr. 4, at overveje, om man ikke ved mit Vndringsforslag faar en langt klarere og bestemtere Regel i de Tilfælde, det her gælder at lovgive om. Jeg anser det nemlig for ganske givet, at det har været Lovens Mening, at naar Stempelfriheden ikke er godtgjort, navnlig ved Indlevering af de gamle Obligationer til Afslæning inden 3 Maaneder efter de nyes Udstedelse, gælder den ikke ubetinget — selv om man kommer fort efter de 3 Maaneders Udløb, kan man ikke faa Stempelfrihed. — Hvis den, der har indleveret Obligationerne til Læsning, ønsker at faa dem ekspederede eller udleverede fra Tinglæsning inden de 3 Maaneder, skal det ved en Paategning af Retskriveren fremhæves, at Stempelfrihed ikke er indtraadt endnu, fordi det ikke er godtgjort, at Betingelserne ere til Stede, men hvis det senere godtgøres, at Betingelserne ere til Stede, nemlig ved Indlevering af de gamle Obligationer til Afslæning, kan denne Paategning fordres udslættet uden Gehyr. — Jeg ved meget godt, der kan indvendes der imod, at den samme Sætning har staaet i Loven af 1ste April 1887, og at man har vel funden sig til Rette med den i Praksis, men jeg synes ikke, der er nogen Grund til, at vi nu, naar vi skulle til at give en ny Lov, beholde et Punktum, som man maa erkende, er et rent Monstrum af dansk Sprog.

Vndringsforslaget under Nr. 5 til § 2 er motiveret ved, at der i § 2, som den nu staar, ganske mangler en Slutningsbestemmelse om, hvor længe Tinglæsningsgebyrerne kunne forblive ubetalte. Der siges, at de kunne forblive ubetalte, indtil Retten til Stempelfrihed er godtgjort. Naar den nu ikke er godtgjort, kunne de altsaa forblive ubetalte til evig Tid! Det kan umulig være Meningen, men det staar der virkelig. Der maa sættes en Grænse, og Grænsen er naturligtvis den samme som i § 1, de 3 Maaneder efter de ny Obligationers Udstedelse. Jeg har saa fremhævet i mit Vndringsforslag, at naar vedkommende Kreditor ønskede Obligationerne udleveret fra Tinglæsning, skal han betale Gebyret, som han kan faa tilbagebetalt, hvis han inden 3 Maaneder indleverer Obligationerne igen til den endelige Ekspedition. — Jeg skal ikke nærmere mo-